

skaber komme, og Summen vil blive anvendt. — Med Hensyn til Skolen i Meinungsgade, som ikke er omtalt i Forslaget, men som omtales i Bemærkningerne, skal jeg bemærke, at jeg rigtignok tror, det ikke kan udflydes ret længe, at man fraflytter Skolen i Meinungsgade. Efter den Dom, der er faldet, og som ikke senere er bleven modsagt, om Lokaliteterne der, kan man ikke forbyde at blive der ret længe, men naturligvis kan det være tvivlsomt, om det er rigtigt at flytte over i den Bygning, man har i Valbersgade. Da denne Bygning staar tom for Statskassens Regning, er der Spørgsmaal, om man skal sælge den, og hvis den ikke kan faa nogen fornuftig Anvendelse inden for de bestaaende Statsinstitutioner, maa den sælges. Jeg mener imidlertid, at den kan faa en saadan Anvendelse, og jeg har nærmest tænkt mig at bruge den til Anstalten i Meinungsgade, men jeg har imidlertid selv faaet nogen Betænkelighed ved dette. Det er meget muligt, at den stedsæftagende Afdeling af aandsvage døvstumme, som nu have Plads i Meinungsgade, og som hidtil ere regnede ind under Døvsommeinstituttet, med fuld Høje kunne henregnes under de aandsvage og, som Forholdene ere der, anbringes paa Aandsvageanstalten. Dertil vil jo den foregaaende Bevilling hjælpe mig, og i saa Tilfælde behøves Bygningen i Valbersgade ikke dertil, men der er megen god Brug og Anvendelse for den, hvorom jeg, naar Forhandlingerne derom ere sluttede, skal tillade mig at meddele Finansudvalget nærmere Underretning.

Jeg beklager, at man ikke har ment i Aar at ville give 2000 Kr. til Udvalget for Folkeoplysningens Fremme, hvorom Bederne for dette fortjensfulde Foretagende paa ny have ansøgt. Det var bekendt, at der af Bederne vilde blive tilfattet Finansudvalget nogle yderligere Oplysninger. Komme de til Udvalgets Kundskab, mener jeg, at Udvalget vil komme til at indtage en anden Stilling. — Jeg er ogsaa noget bekymret over, at den lille Bevilling til Færøernes Skolevæsen ikke er tiltraadt. Det er et af de Steder paa Færøerne — der er ikke mange af dem — hvor der er to Lærere, og Sognet roses af Skoledirektionen som det, der har indrettet mest ved Skolevæsenet, men det er naturligvis ikke mere rigt og velhavende end andre Sogne. Det vilde nu ikke være første Gang, at der gives Statstilskud til en Andenlærer, der er eet bestemt Tilfælde tidligere, og jeg vil faa meget mere henkille til Udvalget, at det lader denne Bevilling passere, eventuelt ved 3dje Behandling, som der nu af mig vil blive fremsat i det andet

Ring et længe forhandlet Forslag om Pension for Lærere og Lærerinder ved Almueskolerne paa Færøerne, et Forslag, om hvilket det allerede i Fjor blev indtalt i Finansudvalget, at man betragtede dets Fremme og Tilblivelse som Forudsætning for de Understøttelser, man overhovedet gav til Færøernes Skolevæsen. Denne Forudsætning vil altsaa nu blive fuldbesigtigt.

Jeg skal nu sige et Par Ord om de Bemærkninger, der bleve gjorte angaaende Folkehøjskolerne. Man kan naturligvis kalde disse Tilsyn 4 Slags Tilsyn, men de ere det dog i Virkeligheden kun i ringe Grad. Jeg tror snarere at have Ret til at sige, at de ere kun eet Tilsyn. Det lokale Tilsyn er ikke et Tilsyn med Skolernes Virksomhed, men et Tilsyn, som skal verificere eller attestere Rigtigheden af Oplysningerne for Ministeriet og dets Tilsynsmand. Det er noget, som alle Mennesker maa finde sig i, at faa Rigtigheden af deres Oplysninger attesteret, og der er virkelig et Eksempel paa, at Opgivelserne ikke have været rigtige. Men jeg er enig med den ærede Ordfører i, at der ikke skal paatvinges Skolerne et Tilsyn af de lokale Statsmyndigheder; det er paa ingen Maade nødvendigt. Om de Skolerne det ikke, og foreslaa de andre Mænd, paa hvis Troværdighed og Paalidelighed der intet er at udsette, ville disse som hidtil blive anerkendte som lokalt Tilsyn. Det assisterende Tilsyn kalder jeg Ret ikke et Tilsyn, det har intet med Personerne at gøre, men er kun en Hjælp til at holde Skolernes Materiel i Orden. Det er en Nødvendighed, og det er for nogle Folkehøjskoler antaget Medhjælpere. Alt dette og navnlig det sidste er i øvrigt kun for i Aar, idet jeg har forbeholdt mig, som jeg indtalte ved første Behandling, at undersøge ved Aarets Udgang efter de indvundne Erfaringer, om der i denne Henseende vil være Modifikationer at foretage. Protokollerne ere fri, det er Undervisningsprotokoller, og de ere væsentlig at forstaa paa den Maade, som den ærede Ordfører syntes at mene — jeg forstod ham ikke ganske — og som det sikkert ogsaa udføres, saaledes, at man ikke blot opgiver, at der er behandlet Kirkehistorie en vis Tid, eller Verdenshistorie, men ogsaa angives de Afnit, der have været Genstand for Foredrag. Spørgsmaalet om Tegnebestikler osv. vil jeg forhandle nærmere om med Udvalget i Anledning af Tillægsbevillingsloven. Jeg vil blot derom bemærke, at der ikke her er Tale om noget, der skal gælde for bestandig, men Forholdet er det, at af den betydelige, forhøjede Bevilling, som ved Loven